

Dora Janssen

Ze was dochter van landbouwer Frans Janssen 'Truutenboers Frenske' en Barbara van Heugten op de Krum, die toen nog 'de Weet' heette.

Ze trad op 17 augustus 1932 in bij de Zusters Franciscanessen van Veghel-Zijtaart en kreeg als kloosternaam zuster *Maria Francesco*. Haar profesie deed ze op 20 februari 1937.

Zuster Francesco werkte tot haar pensionering in het ziekenhuis te Veghel. Vele jaren was ze een prima verpleegster, maar om gezondheidsredenen moest ze dat werk achter zich laten. Ze kon zich nog wel helemaal geven aan de zorg voor patiënten voor en na de operatie en aan begeleiding van eenzame zieken.

Na haar pensionering ging ze naar Huize Barbara aan de Dorpsstraat (nu Leesakker) in Aalst-Waalre, waar ze overleed. Ze is 1 december 1986 begraven op zusterkerkhof in Zijtaart-Veghel.

Naam	Maria Theodora Janssen
Roepnaam	Dora
Geboren	2 april 1910
In	Meijel
Overleden	27 november 1986
In	Aalst-Waalre
Beroep	zuster Francesco

Dankbare herinnering aan onze dierbare medezuster

ZUSTER MARIA FRANCESCO Maria Theodora Janssen.

Lid van de Congregatie van de Zusters Franciscanessen van de Onbevleete Ontvangenis der Heilige Moeder Gods te Veghel.

Zij werd geboren te Meijel	02-04-1910
en zij trad in het klooster	17-08-1932
Zij legde de eeuwige geloften af	20-02-1937
Zij overleed in Huize Barbara te Aalst-Waalre	27-11-1986
Wij hebben haar te rusten gelegd op het kloosterkerkhof te Zijtaart	01-12-1986

„Hoe schoon en hoe weldadig is eendracht onder broeders.

Zuster Francesco is heel onverwacht van ons heengegaan. De dood kwam „als een dief in de nacht". Hij vond haar echter klaar en bereid, zoals zij het zelf verklaarde.

Door haar handicap leek Zuster Francesco erg eenzaam. Van drukte en geroezemoes kon zij veel last hebben.

Tóch was zij op haar kamer altijd heel actief. Zij las graag en zij hield er ook van om met handwerken bezig te zijn.

Vóór haar pensionering was zij een prima verpleegster.

Voor de patiënten was zij altijd hartelijk en bezorgd en voor degenen met wie zij moest samenwerken een prettige collega.

Voortijdig moest zij om gezondheidsredenen haar verpleegstersactiviteit beperken. Tóch heeft zij ook toen nog veel mensen bijgestaan op de recovery in het ziekenhuis én eenzame zieken en bejaarden thuis, die een beroep op haar deden.

Zuster Francesco was heel trouw aan het gemeenschappelijk gebed. Bij hoge uitzondering werd het door haar overgeslagen. De belangen van de Congregatie gingen haar zeer ter harte.

Ook ging zij graag eens naar haar familie en de twee geadopteerde kinderen waren haar lief en dierbaar.

Zuster Francesco, wij, je medezusters en je familie, gunnen je graag het geluk bij de Heer. Wij danken je voor je verblijf bij ons en wij vragen je hulp en je bijstand om eendracht en vrede voor alle mensen.

Tot weerziens bij God.

Voor uw aanwezigheid en uw gebed bij het afscheid van Zuster Francesco danken wij u hartelijk.

Namens de Zusters Franciscanessen en de familie:

Zuster Agnès Buursen
Provinciale Overste.